

خویشاوندی موشها از آفریقا تا آمریکا

تیمی از محققان موفق به کشف فسیلی مربوط به یک جانور جونده (نوعی موش) در نزدیکی رودخانه اکایالی در منطقه کانتامانا واقع در پرو شدند که مربوط به 41 میلیون سال قبل بوده و قدیمی‌ترین فسیل قاره آمریکای جنوبی محسوب می‌شود.

جام جم آنلاین: تیمی از محققان موفق به کشف فسیلی مربوط به یک جانور جونده (نوعی موش) در نزدیکی رودخانه اکایالی در منطقه کانتامانا واقع در پرو شدند که مربوط به 41 میلیون سال قبل بوده و قدیمی‌ترین فسیل قاره آمریکای جنوبی محسوب می‌شود. دندان‌های باقیمانده از این موش که به اندازه موش صحرایی (خرموش) است، نشان می‌دهد این جانور از خویشاوندان نزدیک موش‌های آفریقایی بوده و فرضیه‌ای که موش‌های آفریقایی را منشأ پیدایش موش‌های آمریکای جنوبی می‌داند، تایید می‌کند.

به علاوه این کشف نشان می‌دهد خرموش‌ها ابتدا در شمال و سپس در جنوب قاره آمریکا گسترش یافته‌اند. موش‌های صحرایی یکی از زیر شاخه‌های گروه کاویو مورفا هستند.

این گروه شامل جوندگانی مانند خوکچه هندی یا همان خوک گینه، چین چیلها و تشی‌های (جانوری شبیه به جوجه تیغی با تیغ‌های بزرگ‌تر) امروزی است.

قدیمی‌ترین فسیل‌های مربوط به این گروه از جانوران فسیلی 32 میلیون ساله و فسیلی 30 میلیون ساله است که در شیلی و پاتاگونیا آرژانتین کشف شده‌اند.

با کنار هم قرار دادن الگوهای یافت شده از این فسیل‌ها و فسیلی که 20 سال قبل کشف شد نظریه گسترش رو به شمال خرموش‌ها به تناقض برمی‌خورد.

به همین دلیل پروفیسور الیویور آنتونه از انستیتو علوم تکاملی دانشگاه مون پلیه فرانسه پس از مطالعه کامل نقشه منطقه که در سال 1948 توسط پروفیسور برنارد کومل، متخصص زمین‌شناسی دانشگاه هاروارد تهیه شده بود به همراه تیمی متشکل از دانشمندان فرانسوی، آلمانی، پرویی و پانامایی در سال 2008 به منطقه مورد نظر رفتند.

از سال 2008 تا سال 2010 محققان هنگامی که سطح آب کم می‌شد فسیل‌هایی را در سواحل رودخانه اکایالی یافتند.

زمین‌شناسی امتداد رودخانه حاکی از آن بود که لایه‌های مختلف صخره‌ها شامل لایه‌های فسیلی به شکل تاقدیس‌هایی روی هم انباشته شده‌اند.

با بررسی یک لایه فسیلی و تعیین زمان تشکیل آن به روش تاریخ‌نگاری رادیو اکتیو آرگون - آرگون مشخص شد که این فسیل متعلق به 41 میلیون سال قبل است.

مطالعات ژنتیکی خرموش‌های کنونی آفریقایی و آمریکایی جنوبی هم این مطلب را تایید می‌کند که منشأ پیدایش این دو گونه یکی بوده و به اواسط دوران ایوسن (38 تا 55 میلیون سال قبل) و زمان ظهور اجداد جانوران مدرن امروزی برمی‌گردد.

دانشمندان حدس می‌زدند که یک موش آفریقایی با چسبیدن به چوب شناوری روی آب ظرف مدت یک تا دو هفته قادر بوده خود را به جنوب شرق برزیل برساند.

خصوصیات دندان فسیل کشف شده، ارتباط بین موش‌های دو قاره را بیشتر تایید می‌کند.

شکل دندان‌ها نشان می‌دهد به احتمال زیاد این جانور همچون جونده‌های امروزی از دانه‌های نرم و ساقه گیاهان تغذیه می‌کرده است.

در این مکان علاوه بر فسیل این جانور جونده بقایای پستاندارانی همچون ارمادیلو (نوعی گورکن)، جانوران کیسه دار و چندین نوع جانور سم‌دار کشف شد که البته اکثر آنها آنقدر کوچک بود که شناسایی دقیق آنها ممکن نبود.

اگر چه دانشمندان در این مکان به فسیل‌های بسیار قدیمی دست پیدا کرده‌اند، اما هنوز فسیل‌های بسیاری وجود دارد که ناشناخته مانده‌اند. فسیل‌های کشف شده هم‌اکنون در موزه تاریخ طبیعی لیما نگهداری می‌شوند.